

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.,
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplașe Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun.

Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Plocești.

Pecatele trecutului.

(S). Se zice, că politica face pe oameni, ceea-ce poate fi exact.

Se poate, că pe alt teren al vieții publice, un Bismarck nu ajungea la însemnătatea ce 'și-a câștigat-o pe terenul politic.

Dar' exact e și aceea, că oamenii fac politica.

Și cum oamenii sunt schimbăcioși din fire, nu poate fi perfectă statornicie în politică. Politica e schimbăcioasă, ca și oamenii cari o fac. Căci politica nu e alta, decât arta de a ști folosi mijloacele disponibile astfel, ca cu ajutorul lor să se ajungă scopul. Va să zică, în politică scopul e finit în vedere.

Vorba e numai se știu întrebuița mijloacele, conform împrejurărilor, pentru-că împrejurările date încă joacă mare rol în politică.

Dacă acum un bărbat de stat își schimbă tactica politică, prin aceasta nu 'și abandonează cu desăvîrșire politica de mai nainte. Scopul rămâne același; s'au schimbat numai mijloacele, ori modul întrebuițării mijloacelor.

Știm care este scopul politicii guvernărilor nostri de astăzi: un stat unitar maghiar, prin urmare, *maghiarizarea naționalităților nemaghiare* din țeară, pentru-că ei cred, că *statul ungar* numai așa poate să devină tare.

Scopul e deci, în ultima analiză, *întărirea statului*.

Știm, că pentru ajungerea acestui scop, guvernărilor nostri au folosit toate mijloacele, corecte și incorecte, morale și imorale, — dar' rezultatul câștigat până acum e — *nul*.

Mijloacele folosite n'au dus la scopul dorit al *maghiarizării*, dar' n'au dus nici la scopul adevărat de stat: la *întărirea statului*.

Nu poate zice nimenea, că e tare și poate fi tenut un stat, în care toate popoarele ce-l compun sunt nemulțumite, într'atâta, încât sunt aproape să pună mâna pe cuțit.

Se pare că bărbații de stat ai Ungariei încep a înțelege lucrul acesta, și se pare că se pregătește o *schimbare de tactică* în politica guvernărilor nostri.

Presupunerea aceasta o derivăm din ultima vorbire a contelui Apponyi, rostită în ședința dela 23 Iunie a dieței maghiare, când cu discuția asupra pactului.

Știm, că Apponyi era până acum tot atât de *șovinist*, ca și Bánffy și ca Tisza. Ba poate și mai mare. El a fost acela, care a propus un nou paragraf *»patriotic«* în legea despre salarizarea învățătorilor populari, paragraf care s'a și primit.

În vorbirea dela 23 Iunie, contele Apponyi a făcut însă unele declarațiuni, cari ne îndreptățesc a presupune, că omul e pe cale a-și *schimba tactica politică*.

El 'și-a fost terminat adevărat vorbirea în următorul chip:

»Cel-ce apreciază situația fără preocupare, nu poate să nu observe apariții foarte incurajatoare de îndreptare, nu numai în chestia pactului, ci în întreaga viață publică a țării. Eu doresc, ca dl ministru-president, să aibă la edificarea sistemului de guvernare, și la dezvoltarea și valorarea acestui sistem, — pe care 'și-l-a ales de program, — în întregul organism al națiunii, aceeași mână tare și sigură, și să câștige aceleași succese strălucite, pe cari le-a raportat în chestia pactului economic, și pe cari eu, între împrejurările date, le consider de strălucite și meritate succese politice. Ca dl ministru-president se poată efectul reformare analogă a ocărmuirii interne, sanarea situației interne, vindecarea relelor ce ne bântuie, întărirea instituțiilor noastre constituționale și acea funcționare sănă-

toasă a fiecărui ram din guvernarea de stat, pe care el o dorește, — trebuie învinse, la tot casul, multe greutăți. Pe terenul acesta, fără îndoială, și fără nici o recriminare, s'au comis multe greșeli în timpul din urmă, — dela cari nu mă pot sustrage nici pe mine. Repararea acestora reclamă anumite jertfe personale și renunțarea la anumite reminiscențe, din partea noastră a tuturor, îndeosebi însă din partea celor-ce ne-am angajat să spriginim guvernul în scopul sănărei stărei interne de lucruri din țeară și în scopul edificării statului ungar. Eu am încredere în patriotismul fiecăruia, atât din casa aceasta, cât și din afară de casă, și cred că se va suprima ori-ce amărăciune personală văzând că trebile țării merg mai bine. De aceea, oferindu-mi guvernului, cu încredere, modestul meu sprigin și pe terenul acesta, primesc proiectul de lege ca basă pentru discuția specială.

Cum vedem, contele Apponyi vorbește despre repararea greșelilor din trecut, — cari mai potrivit ar pute fi numite: *pecatele trecutului*. Nobilul conte nu o spune, dar' se poate înțelege, că între aceste greșeli sau pecate ale trecutului sunt și cele comise față de naționalitățile nemaghiare din țeară. Căci nu va crede nimeni, că guvernele maghiare vor fi putut comite greșeli față de Maghiari, cărora le-au acordat toate favorurile și le-au împlinit toate dorințele.

Presupunem deci, că contele Apponyi, în înțelegere cu Széll, al cărui coleg în minister e vorba să devină în curând, are intențiunea de a schimba tactica politică față de naționalități, ceea-ce nu e rușine și nu e inconsecvență.

Iluziuni mari n'avem însă să ne facem, căci vorbe am auzit și dela alții. Dar' numai cu vorbe nu se face nimic. Dela un om ca Apponyi am aștepta mai mult decât vorbe. Am aștepta, că dacă într'adevăr dorește repararea greșelilor, ștergerea păcatelor din trecut, să vină cu un program oare-care, ca să-l cunoaștem și noi, și să-l cunoaștem și conșoții sei de principii.

Se vede însă că contele Apponyi nu cutează să ese pe față cu vederile sale, nou născute, din motivul că se teme și el să deie piept cu — *șovinismul maghiar*.

Dorește o schimbare în politica maghiară față de naționalități, dar' n'are încă curajul să iee poziție hotărâtă pentru ea.

Ca început e destul însă și atâta; căci ne face să credem, că Maghiarii totuși vor veni rînd pe rînd cu timpul la convingerea, că nu e sănătoasă politica lor față de celelalte popoare din țeară, și că forța statului ungar residă numai în mulțumirea popoarelor conlocuitoare, a căror dorințe legitime Maghiarii trebuie să le împlinescă.

»Pesti Hirlap«, organ guvernamental tiszaișt, apreciând vorbirea, de care ne ocupăm, a zis cam următoarele:

»Contele Apponyi a vorbit, numai ca să dovedească, că deși a intrat în partidul guvernului, totuși a rămas cel vechiu.

Ni-se pare că tocmai contrarul e adevărat. Apponyi a recunoscut, cum toți bărbații de stat maghiari ar trebui să recunoască, că a făcut și el multe și mari greșeli. Și a intrat în partidul lui Széll, în credința, că acesta va face repararea, pe care Apponyi o dorește.

Dacă e așa, Apponyi a nimerit-o. Păcate s'au făcut cu duimul. Și mai mult s'a păcăuit contra noastră, căror ni-s'a negat existența — o absurditate — și ni-s'a oprit funcționarea partidului — o mare și imprudentă volnicie.

Eată ce trebuie să repareze mai întâi guvernărilor de azi, dacă vor să saneze starea internă de lucruri din țeară.

Sibiu, 4 Iulie n.

DELA CURTE. Monarhul a plecat ieri-dimineață la Ischl, unde va petrece lunile de vară. »Epoca« scrie, că M. S. Regele Carol îi va face la finea lunii Iulie o vizită la Ischl.

Pentru votul universal. Muncitorii din Pesta-nouă au aranjat Duminecă un conduct de manifestare în favorul votului universal. Au parcurs stradele în număr de mai multe mii, ear' după aceea au finit întrunire publică, sub cerul liber, unde s'a reclamat cu insistență votul universal pe seama tuturor cetățenilor. Muncitorimea social-democrată n'a fost împedată din partea organelor puterii de stat în manifestările sale, de aceea nu s'a întâmplat nici un accident.

AA. LL. RR. Principele și Principesa României au vizitat zilele trecute Insula Șerpilor dela gurile Dunărei. În timpul vizitei fregata rusească de război, *Pseuape*, care staționează la Galați, în urma unui ordin al admiralității din Odesa, s'a dus la aceeași insulă ca să salute părechea princiară română.

CONGRESUL SLAVILOR. Ziariștii dela gazetele slave au luat hotărîrea să țină la 1900 un congres în Paris, la care se iee parte nu numai ziariștii și scriitorii, ci și oamenii științei și politicienii popoarelor slave, pentru a discuta împreună ideea solidarității tuturor Slavilor. Ideea a venit dela Praga; dar' a fost primită cu însuflețire la Petersburg și presa din Rusia face acum mare propagandă pentru realizarea ei. »Novoje Wremja« crede că congresul proiectat va fi mai important decât congresul Slavilor dela 1848, ținut tot la Paris.

Thun la Budapesta. Ministrul-president din Austria, contele Thun, a sosit ieri-dimineață la Budapesta, unde a avut întrevedere cu ministrul maghiar Széll și Lukács. Scopul venirii sale în capitala Ungariei a fost stabilirea unor amănunte cu privire la promulgarea pactului în Austria, din punctul de vedere al reciprocității. Contele Thun a plecat aseară îndrept la Viena.

Spre a împedeza imigrarea în România a Orezilor din Rusia și Galiciă, ministrul de interne al României a adresat o circulară prefeșilor, invitându-i să exercite cel mai riguros control asupra străinilor, cari vin în județe.

Congrua..

Chestiunea întregirii salarierilor preoțești se prepară și pentru preoții români gr-cat., cum și pentru cei romano-catolici și armeno-catolici, pe baza legii, art. XIV. din 1898, care a intrat deja în aplicare față cu preoții de celelalte confesiuni.

În acest scop s'a luat în budgetul ministerului de culte suma de 250.000, care se va împărți proporțional între diecesele romano — și greco-catolice.

Firește va veni un bagatel pe fiecare diecesă și în loc de »întregire« se va da preoților celor mai săraci, numai câte-o sfîrmitură, — în undița politică a guvernului.

Ministrul a recercat deja autoritățile bisericești să-i prezente tabela preoților, și acestea au luat deja dispoziții, ca pe 1 August să le aibă.

Astfel preoții români gr-catolici nici n'au trecut peste chestiunea ajutorului și se găsesc deja în fața unei alte asemenea chestiuni, tot așa de gravă.

Oare capii bisericeii române gr-cat. vor face ceva, ca cel puțin noua chestiune să nu-i mai găsească într-o situație așa de penibilă, — și să procedă uniform și solidar?

Le atragem atențiunea din vreme.

Scrisoare din Seliște.

Seliște, 1 Iulie 1899.

»Societatea pentru fond de teatru român« la noi. — Pregătirile. — Un cuvânt către inteligența română din orașele și comunele vecine.

Dl Iosif Vulcan, președintele »Societății pentru fond de teatru român« s'a adresat fruntașilor de aici cu rugarea, de a primi noi adunarea generală din estan a societății, după-ce la Abrud nu s'a putut de astă-dată.

Noi, Seliștenii, nu puteam, dar' nici nu voiam să declinăm dela noi ostenala de a primi adunarea ce ni-se îmbia!

Nu puteam și nu voiam, pentru-că prețuim și noi mult nisuițele acestei societăți ideale, aproape îndrăzneț de ideale, care întemeiată în zile mai bune, înainte cu 30 de ani, nici în aceste vremuri, cari față de cele de atunci mult s'au înăsprit, nu încetează a alerga mereu, dar' sigur, spre ținta ce 'și-a pus: de a aduna cu posibilă grăbire mijloacele materiale necesare pentru atingerea țintei finale: înființarea unui teatru român pentru Români din Transilvania și Ungaria.

Nu puteam și nu voiam, pentru-că mândria și simțul național ce bate cu putere de viață în vinele și inimile noastre pretindea, ca româneasca cinste ce ni-se îmbia, cu românească dragoste să o și primim.

Cu bucurie am hotărât a primi în mijlocul nostru ideala societate, pentru-că vedem că prin aceasta atât nouă Seliștenilor și comunei noastre, cât și țintului de bun renume și curat românesc din jurul Seliștei, ni-se dă, așa zicând o răsplătă pentru căldura și dragostea ce o am arătat până acum pentru tot ce s'a făcut întru mărirea neamului românesc atât pe teren cultural și național, cât chiar și pe teren economic național. Cine nu ne cunoaște trecutul, i-se dă bun prilej acum, ca să ne cunoască prezentul! Cunoșcând pe acesta, sîntem siguri că va constata, că comuna noastră Seliște merită a fi pusă în rîndul celorlalte orașe și orașele pe cari le onorează societățile noastre culturale cu prezența lor din când în când și cari sînt privite drept — foculare culturale.

În scopul de a dovedi îndreptățirea bunului renume a comunei și jurului nostru celor-ce ne cunosc, precum și a-l câștiga și dela cei-ce nu ne-au cunoscut până acum, se pregătesc aici pentru zilele 30 și 31 Iulie st. n. tot ce e posibil, ca adunarea generală de aici să fie pusă între șirul celor mai bine reușite de până acum, atât moralicește cât și materialicește.

Ne-am îngrijit, ca în jurul adunării să se aranjeze și oare-cari festivități pe seama publicului ce se va aduna, ca cu atât mai virtuos și prin veselile sîrbărilor, să ese la ivală bucuria și dragostea cu care *causa însăși* pentru care luptă societatea ce ne onorează cu prezența, este îmbrățișată de noi de toți.

Din bogatul program al acestora, care se va publica în zilele acestea, anticipez că cu acest prilej se va aranja o *exposițiune*, în care se va așeza pe lângă obiectele ce se țin din industria de casă a Seliștenilor și grupuri cari să reprezente frumusețea și renumitul *port siliștenesc* din timpurile cele mai vechi posibile până azi. Se va aranja o *petrecere mare populară*, spre a se pute cunoaște jocurile și viciuinața poporului din acest finit curat românesc.

Dorim să vedem în mijlocul nostru din acest prilej frați de ai nostri de pretutindenea, asigurându-i, că fi vom primi cu frățescă dragoste și ospitalitate și se vor reîntoarce dela noi cu dulci, frumoase, dar' mai presus de toate cu adevărat... românești amintiri!

E rîndul acum al onoratei inteligențe române din comunele vecine și orașele învecinate, să ne deie mână de ajutor, ca frumosul plan de sîrbări ce 'l-am făcut, să-l și putem duce în deplinire, într'un chip vrednic de onoarea noastră de popor românesc în *massă compactă* în aceste pămîți.

Ne va face mare bucurie și tuturor cinste, dacă nu va fi sat din apropiere și până la mare depărtare, care să nu fi fost reprezentat la această adunare prin preotul, învățătorul, notarul și primarul sau, însoțiți de cel puțin doi-trei țărani inteligenți și fruntași din comună!

Și fiecare să-și țină de ambiția națională a sa, a se face membru al societății de care e vorba, ori a-i veni cel puțin într'ajutor fondului ei, cu contribuirea unei sume anume, după putință.

Îndeosebi onorata inteligență română din Sibiu, la a cărei glas *totdeauna* am alergat spre a înălța splendoarea manifestărilor naționale, culturale și bisericești, aranjate la diferite ocazii spre onoarea și mărirea națiunii, bisericeii și societății române, cu acest prilej ne poate ușora foarte mult rîvna și dorul nostru, ca reușită adunării generale dela noi a »Societății pentru fond de teatru român«, atât moralicește cât și materialicește să fie în șirul prima pusă.

Dumnezeu cu noi!

D. A. M.

„Corda Fratres!“

— Informațiuni. —

Articolii fundamentali

ai

Federațiunei internaționale de studenți.

I. Scopul principal al »Federațiunei internaționale de studenți« este acela de a proteja și favoriza ideea solidarității și frățietății între studenți.

II. Ori-care student, care e înscris la vre-o universitate, ori la un institut superior, are dreptul de a face parte din Federațiune — ori de ce religione ar fi și ori-ce idei politice ar profesa.

III. Fiecare membru intrînd în legăturile Federațiunei, prin acest fapt se angajează cu onoarea sa, că prin mijloacele, ce 'le va ținde poziția socială, inteligența și activitatea sa — va lucra neîncetat pentru favorizarea raporturilor internaționale între tinerime și pentru secundarea tuturor manifestațiunilor, ce le va recunoaște ca acomodate pentru de a respira din toate clasele sociale prejudițiile, dușmăniile, resentimentele cari provoacă ostilități continue și războaie între state.

IV. »Federațiunea internațională de studenți« își propune încă să secundeze prin toate mijloacele ce îi stau în putere lucrarea păcii și arbitrajului între popoare.

V. E scopul Federațiunei și acela a) de a realiza o corespondență între studenți și îndeosebi între aceia ce urmează la aceeași branșă de științe cu scopul de a ușura mijloacele informațiunilor și recercărilor științifice — de cari poate și unul și altul să aibă lipsă înainte și după doctorat;

b) de a se asigura reciproc de primire, îngrijire și călăuzire amicală în orașele mari din depărtare cu ocaziunea voiajurilor individuale și colective ale studenților în străinătate, voiajuri, cari astfel vor pute să se întreprindă și realizeze cu atât mai ușor.

Nu numai universitarii, ci ori-care elev al unei *facultăți superioare* pot și e de dorit să intre ca membri la Federațiune. (Art. II.)

Prin intrarea în legăturile Federațiunei nu se conține nici un *obligament financiar*.

»Corda Fratres« nu e corporațiune politică. Mai mult: ori-ce chestiune politică e exchisă din sinul ei. În consecință: corporațiuni, cărora le este interzisă politica, pot să intre în legături cu »Corda Fratres« fără de a fi urmărite pentru aceasta.

Se recomandă coresponderea în limba franceză ori italiană. Preșidul Federațiunei primește însă și resoavă și adresele redactate românește.

Revista »Corda Fratres« publică tot ce interesează Federațiunea. Publicațiunile oficiale se fac în limba franceză. Primește însă și publică articoli în ori-ce limbă. Abonamentul e pe an 5 franci, pe semestru 3 franci. Adresa: »Corda

*) Acești articoli au fost preparați în al IV-lea congres al tinerimei universitare italiene ținut la Pisa în Aprilie 1897, și au fost primiți cu unanimitate în primul congres internațional studențesc ținut în Noemvrie 1898 la Turin; decretându-se pe baza și cu scopul prealabil al înființării »Federațiunei internaționale studențești: Corda Fratres«.

Modalitățile constituției definitive a Federațiunei vor fi prezentate și discutate în proximu congres internațional de studenți, ce se va ține în 1900 la Paris.

Fratres rivista della Federazione internazionale degli studenti. Torino. Via Cernaia 44. Italia.

Fac un apel către scriitorii și editorii români, ca să binevoiască a trimite câte un exemplar din publicațiile lor revistei »Corda Frates».

»Corda Frates» va publica o dare de seamă despre cărțile primite. E de interes ca publicațiile române să se recomande și pe această cale în atenția străinilor și în special a tinerimei tuturor popoarelor. Și este de interes nu numai pentru propagarea extinsă a adevărurilor desvolte în acele publicații, care va să zică: pentru conlucrarea cât de intensivă la progresul științelor, care o dorește ori-care cultivator al aceluia; ci e pentru noi și de un interes național special: a ține și pe această cale lumea străină în curent cu starea științelor la noi, ear' întru-cât pentru publicațiile acomodate a ține informații despre calitățile și vieța națiunii române (scrieri ethnografice, limbice, politice) — comunicarea acestora se impune direct și nemijlocit în interesul chestiunii noastre naționale.

Lucian Boleas,

vicepresident al Federației internaționale de studenți »Corda Frates».

În chestiunea „ajutorului”.

Circularul consistorului din Blaj.

Eată textual circularul de care am pomenit:

(Istoricul chestiunii).

Nr. 3043/99. »Din circularul consistorial de dto 17 Aprilie 1897 nr. 1642 (numărul curent XXIV. ex 1897) veneratul cler arhiepiscopesc cunoaște pașii făcuți nu numai de acest consistor, ci și de veneratul sinod arhiepiscopesc din 1896, pentru-ca să salveze dreptul acestui consistor, de a împărți el însuși ajutorul ordinar de stat așa, precum a făcut-o aceasta neîntrerupt dela anul 1863 până în 1895 inclusive.

Cunoaște veneratul cler arhiepiscopesc și aceea, că pașii acestuia au rămas fără de rezultatul dorit, căci Excelența Sa domnul ministru de culte și instrucțiune publică a rămas neclătit pe lângă punctul său de vedere, că adevărat pe baza listelor prezentate de acest consistor se determine el însuși persoanele cărora se dea atât ajutorul ordinar de 18.000 fl., cât și ajutorul extraordinar, care dela anul 1896 încocă s'a luat în bugetul statului pentru întreținerea competențelor preoților mai rău doțati.

În conformitate cu punctul acesta de vedere al Excelenței Sale domnului ministru de culte și instrucțiune publică s'a împărțit veneratului cler arhiepiscopesc atât ajutorul ordinar de 18.000 fl. v. a., cât și cel extraordinar pe anii 1896 și 1897. Observăm însă, că noi am înțeles a rezista acestei modalități de împărțire numai după-ce prin reprezentarea noastră de dto 23 Decembrie 1896 nr. 5821 adresată Excelenței Sale domnului ministru de culte și instrucțiune publică am declarat pe lângă rezervele cuvenite, că acea modalitate de împărțire nu are să prejudicie dreptul imprescriptibil al acestui consistor de a împărți el însuși, ca în trecut, ajutorul ordinar de stat, și numai după-ce am accentuat, că acest consistor declină dela sine orice responsabilitate pentru urmările păgubitoare, ce vor rezulta pentru biserica și disciplina ecleziastică din modalitatea de împărțire contemplată de domnul ministru.

(„Ajutorul” pe 1898).

Ce privește ajutorul de stat pe anul 1898, Excelența Sa domnul ministru de culte și instrucțiune publică prin rescriptul său de dto 22 Martie 1899 nr. 7826 ne-a încunostințat, că din bugetul anului 1898 a aplacitat clerului arhiepiscopesci noastre subviziune de stat în suma de 25.830 fl. v. a., și deodată a declarat, că în suma aceasta de 25.830 fl. v. a. este cuprins și ajutorul ordinar de 18.000 fl., care până acum se asigă separat de celalalt ajutor extraordinar de stat. Mai departe ne-a recercat domnul ministru, că suma aceasta de 25.830 fl. v. a. se o ridică dela percepătorat și se o dea preoților respectivi pe lângă modalitatea statorită de Excelența Sa domnul ministru de culte și instrucțiune publică în rescriptele amintite din 22 Martie 1899 nr. 34.552. Însă în același timp a hotărât, să aducă la cunoștința Excelenței Sale domnului ministru și a înaltului guvern, că faptul acceptării acestui ajutor de 25.830 fl. v. a. nu are să prejudicie dreptul acestui consistor de a împărți însuși, după-cum crede mai bine, ajutorul ordinar de stat de 18.000 fl. v. a., nici dreptului veneratului cler arhiepiscopesc de a se pronunța însuși în mod legal, dacă voește a primi și în viitor, pe lângă condițiile indicate în rescriptele ministeriale acum citate, fie ajutorul ordinar de 18.000 fl., fie ajutorul extraordinar, care se asigă pe baza articolului de lege XIV. din 1898. În fine a hotărât acest consistor, ca veneratului cler să se dea ocaziunea a se pronunța în această cauză gravă în proximal sinod arhiepiscopesc, care sperăm dela Dumnezeu să-l putem ține în anul curent 1899.

Aducând acestea la cunoștința veneratului cler arhiepiscopesc, pentru-ca să fie deplin orientat în o chestiune atât de mult agitată, mai observăm, cumcă noi am propus 592 preoți spre a fi împărțiți din ajutorul ordinar și extraordinar al anului 1898, și că în lista de mai jos a preoților faptice împărțiți din partea înaltului minister în parantesă am însemnat numele preoților și în chipul, în care acela a fost scris în rescriptul ministerial.

(Hotărîrea consistorului).

În urma acestui înalt rescript consistorul nostru arhiepiscopesc cumpănind toate împrejurările, a aflat a fi consultat ca deocamdată suma de 25.830 fl. v. a. asigănată din bugetul anului 1898 să o ridice dela percepătorat și să o dea preoților respectivi pe lângă modalitatea statorită de Excelența Sa domnul ministru de culte și instrucțiune publică în rescriptele amintite din 22 Martie 1899 nr. 34.552. Însă în același timp a hotărât, să aducă la cunoștința Excelenței Sale domnului ministru și a înaltului guvern, că faptul acceptării acestui ajutor de 25.830 fl. v. a. nu are să prejudicie dreptul acestui consistor de a împărți însuși, după-cum crede mai bine, ajutorul ordinar de stat de 18.000 fl. v. a., nici dreptului veneratului cler arhiepiscopesc de a se pronunța însuși în mod legal, dacă voește a primi și în viitor, pe lângă condițiile indicate în rescriptele ministeriale acum citate, fie ajutorul ordinar de 18.000 fl., fie ajutorul extraordinar, care se asigă pe baza articolului de lege XIV. din 1898. În fine a hotărât acest consistor, ca veneratului cler să se dea ocaziunea a se pronunța în această cauză gravă în proximal sinod arhiepiscopesc, care sperăm dela Dumnezeu să-l putem ține în anul curent 1899.

Aducând acestea la cunoștința veneratului cler arhiepiscopesc, pentru-ca să fie deplin orientat în o chestiune atât de mult agitată, mai observăm, cumcă noi am propus 592 preoți spre a fi împărțiți din ajutorul ordinar și extraordinar al anului 1898, și că în lista de mai jos a preoților faptice împărțiți din partea înaltului minister în parantesă am însemnat numele preoților și în chipul, în care acela a fost scris în rescriptul ministerial.

(Urmează lista »ajutoratilor».)

Revista externă.

Evenimentele din Belgia.

Capitala Belgiei s'a mai liniștit. Guvernul clerical în fața furiei poporului a fost silit să cedeze și a amân timeri desbaterii asupra proiectului de lege. Azi, Marți, guvernul va face declarații în cameră cu privire la soarta proiectului. Dacă declarațiile nu vor fi mulțumitoare, opoziția va continua obstrucția în cameră și demonstrațiile vor începe de nou. 65.000 de muncitori din Bruxella și 120.000 de băieți din provincie se vor pune în grevă, dacă guvernul va prezenta de nou proiectul electoral, chiar și modificat.

Primarii din Bruxella, Anvers, Gent și Liège au fost în audiență la regele și au declarat, că dacă nu se retrage proiectul de lege, ei nu garantează că vor pute susține ordinea.

Primarul din Bruxella a descris regulii situația în colorii reale, arătând și pericolul, ce amenință monarhia și dinastia. Regele a fost surprins de cuvintele sincere ale primarului.

O ceată de vre-o 9000 de demonstranți au făcut ovații primarului, apoi au decis să nu desarmeze, până-ce nu vor fi cunoscute declarațiile și ofertul de pace a premierului Van den Peerenboom.

Dreyfus.

Autorităților franceze le-a succedat în secret locul debarcării lui Dreyfus.

fus. El a debarcat în noaptea de 30 Iunie spre 1 Iulie la Quiberon. Aici a fost prelat șefului de gendarmi, Viguié și a fost dus în o trăsură la stațiunea căii ferate. La Rennes au sosit la 6 ore dimineața.

În arest a fost cercetat de nevastă-sa. Cei-ce au văzut pe Dreyfus, spun, că a îmbătrânit, are barbă roșie, dar' altcum e sănătos trupește și sufletește. Evenimentele anilor din urmă nu-i sunt cunoscute de loc.

Turburările în Spania.

Turburările în Spania continuă. În Barcelonă a fost conflict între demonstranți și poliție, au fost răniți 30 de inși.

În Valencia asemenea a fost silită poliția și miliția a face uz de arme, răcind pe mai mulți. În unele străzi s'au ridicat baricade, cari însă au fost demolate de cătră miliție.

Ministrul de război, în înțelegere cu prim-ministrul a declarat, că e aplicat din motive de economisare a reduce efectivul armatei la 80.000, în loc de 108.000 preliminar.

Cronica zilei.

Sibiu, 4 Iulie n.

„Patria”. A treisprezecea confiscare s'a făcut la „Patria”. Din numărul de Vineri au fost confiscate mai multe pasaje din prim-articolul, adresat ministrului austriac de justiție, care petrecea tocmă în Cernăuți, o parte bună din foia și un articol întreg din „La Roumanie”. Șicanele acestea au îndemnat pe frunții români din Bucovina să se plângă ministrului lor de justiție. O deputațiune, compusă din d-nii Eudoxiu bar. de Hormuzachi, Dr. Ioan Turcan și Iancu cav. de Flondor s'a prezentat la Dr. Ruber, titularul dela justiție și a protestat în contra neîntreruptelor confiscări ale „Patriei”. Dlu ministru i s'au prezentat toți numărul confiscat din „Patria”. Primirea deputațiunii a fost afabilă.

Dr. Sterie Stinghe, tânăr din Brașov, în 29 Iunie st. n. a făcut la universitatea din Lipsa examenul de doctor în filosofie.

Necrolog. Jalmicii: Viorica Lupșai, fiică; Corneliu Roman, Victor Roman, frați; Iustina Șerban n. Roman și Aurelia Albini n. Roman, surori; și familiile lor, au durerea a anunța pierderea prea iubitei lor mamă, soră, cumnată și mătușă, Maria Lupșai n. Roman, înecată din viață Duminecă, 20 Iunie 1899, după lungi și grele suferințe. Înmemntarea s'a făcut Luni, 21 Iunie v., la orele 3 p. m. la cimiterul Sf. Vineri din București. Rugați-vă pentru dînsa.

La examenul de maturitate din estan la gimnasiul din Năsăud s'au prezentat 30 școlari ordinari și 2 repetenți. Toți au fost admiși la examenul scripturistic de maturitate, care s'a ținut la 15—20 Maiu a. c. Pe baza rezultatului obținut la examenul scripturistic toți 32 școlari au fost admiși la examenul verbal de maturitate. Acest examen s'a ținut la 27, 28 și 29 Iunie a. c. Ca comisar din partea guvernului a fost ex-

mis dl. Dr. Moldován Gergely, profesor la universitatea din Cluj.

Resultatul examenelor este următorul:

Matur cu eminență: (1) Vasile Meruțiu. Matur cu calcul bun: (12) Ioan Boea, Augustin Bodea, Andreu Bugnariu, Augustin Cioba, Ioan Fărcașiu, Victor Gael, Ioan Hica, George Lărgan, Patriciu Marcu, Teofil Tanco, Victor Turcu și Ioan Vancea.

Maturi: (13) Simeon Butean, Vasile Coșbuc, Vasile M. Dragoș, Hostilur Ioanovicu, Iuliu Morariu, Tit Murășianu, Victor Pocol, Ioan Popșior, Onoriu Prădan, Filon Tat, Petru Titieni, George Bitea și Vasile Hosszu. Relegați la examen din un studiu după trei luni: 5. Relegat la repetiția întregului examen de maturitate după un an: 1.

„Impertinență, ori indolență?” Directorul suprem de școale Dr. Platz, criticând rezultatul examenelor de maturitate dela gimnasiul din Zombor, în vorbirea ținută maturisanților a zis și următoarele:

»La tinerii gr.-or. sârbi am experiat, că vorbesc așa de slab limba maghiară, încât e uimitor chiar. Este o aparență regretabilă, că atunci când aici naționalitatea lor nu are să se plângă de nici un gravamen, când sunt nutriți aici cu pâinea de viață a culturii maghiare, ei nu-și dau truda să-și însușească perfect limba maghiară, acea limbă, de cunoștința căreia ave-vor lipsă și în viitor, căci și de aci înainte vor trăi în Ungaria. Dar' e și de neînțeles această lipsă de bunăvoință din partea lor, căci este imposibil, ca fără cunoașterea limbii maghiare să-și poată însuși vastul material al examenelor de maturitate.

»B. Napló» luând act despre această bătădă a directorului, se întreabă de e impertinență sau doară indolență din partea școlarilor, că nu 'și-au însușit perfect limba maghiară? Noi credem, că există în afacere nitică impertinență, dar' — nu din partea școlarilor.

Din president de tribunal — avocat. Camera advocațională din Arad face cunoscut, că a succedut în lista advocaților pe fostul president de tribunal Dr. Solyom-Fekete Ferencz, cu sediul în Deva.

Foc mare. Săptămăna trecută un foc mare a devastat comuna Secu din comitatul Solnoc-Dobăca. Focul s'a escat dela locuința unui econom de frunte. În scurt timp a cuprins două strade principale mistuind totul ce-i cădea în cale; chiar și arborii verzi ardeau. Dintre 800 case au ars 300, între cari și școala de stat, farmacia, prăvăliile și ospătăriile cele mari din piață. Se zice că mai mulți băieți ar fi pierit în flăcări.

Străinii și limba română. Doi Germani, membri ai seminarului român din Lipsa, anume Adolf Storch și Eugen Neumann, au făcut la universitatea de acolo examen de doctori în limba și literatura română.

Enăchiță Văcărescu. În 29 Iunie st. v. se va face în București desvălirea bustului lui Enăchiță Văcărescu în grădina Ateneului. Din acest prilej comitetul central al Ligei culturale va aranja o mare sărbătoare națională și artistică.

Ardealul la expoziția din Paris. La inițiativă din Cluj comitetul secției ungare la expoziția din Paris dela 1900 hotărîse să aranjeze și o așa zisă sală ardeleană, în care să fie expuse toate obiectele de valoare istorică și artistică, pe cari le are muzeul ardelean, cum și cele aflătoare în posesia bisericilor, instituțiilor culturale ale naționalităților

visitator să nu rămână în închisoare. Și ei zguduiră ear' pe Nekhludov și-l loviră pe umere; dar' el nici că se gândi să zărească asta. (Va urma).

Fragmente.

Raze.

În zori de zi razele soarelui aprind focuri în nori. Se avântă peste munte, arîndu-i culmile. Se strecoară printre crânguri și grăbesc spre sat. Neîntrebate intră în casă și de mai doarme vre-un somnoros, a lor mijire îi descleaștă genele.

E toată lumea în raze. O șuviță sparge umbra cea mai groasă a codrilor, ca să svinte roua de pe o pânză de palangin țesută între rugi de mure.

Razele sunt vesele, că pot să trezească atăta viață pe deal și pe câmpie. Și e veselă firea de dărniciu lor. Atâtea cântece pe dealuri, prin văi, atâtea prin păduri printre ramuri verzi, atăta bijbăit prin iară, prin flori.

Florile câmpului li-au picat dragi razelor... Se opresc la moară și scâldându-se în stropii ce se sfarmă sub roată, ele se înșiră pe stilpii podului și scriu un câmp cu flori.

Ca un bălaur infuriat, trece carul de foc prin luncă. Ferestrele îi ard în văpăi roșii. E roșie bolta spre apus. Unde roșii rostogolește părul și sunt roșii petrele în fund.

Pe un vânt ușor vine amurgul din codri și razele se sting.

Lucian Boleas,

FOIȚA „TRIBUNEI”.

ÎNVIERE.

— Roman —

52

de Leo Tolstoi.

(Urmare).

XXXVII.

Nekhludov își închipuie că Katioșa vîzîndu-l ear', descoperindu-i poacănta și intenția lui de a-i veni în ajutor, se va înveseli, și va fi mișcată și va redeveni numai decât vechea Katioșa. Trebul să constate spre marea lui mirare, că nu mai exista Katioșa și că de acum înainte exista numai Maslova, și această constatare îl umplu de mirare.

Ceea-ce îl mira mai mult era, că Katioșei nu numai că nu-i era rușine de starea ei de prostituată, — căci îi era destul de rușine de starea ei de prizonieră, — că nu numai ei nu-i era rușine că este o prostituată, dar' că era chiar fericită și aproape mândră.

Ori, lucrul în realitate n'avea nimic uimitor. Într-adevăr, toți ca să putem lucra, sîntem nevoiți să considerăm chipul nostru de a lucra ca important și frumos: de unde rezultă, că ori-care ar fi condiția unei ființe omenești, acea ființă își face necesar o concepțiune de-

spre viață, în care chipul său de a lucra apare ca important și frumos.

Cineva își închipuie cu ușurință că hoțul, spionul, asasinul, prostituata roșec de meseria lor, sau cel puțin o socotesc rea. În realitate nu e deloc așa.

Oamenii pe cari soarta le vîna lor i-a pus într-o situație determinată, oricât de imorală ar fi, își fac întotdeauna o concepție generală despre viață, în care situația lor particulară se le poată apăre ca legitimă și considerabilă.

Și ca să întărească în ei acea excepție, ei se sparginesc instinctiv pe alți oameni cari se găsesc în aceeași situație ca și ei, și cari concep în același fel ca și ei viața în general și locul lor în această viață în particular.

Sîntem uimiți când vedem hoți mândrîndu-se de dibăcia lor, prostituate de corupția lor, ucigași de nesimțirea lor. Dar' noi ne uimim numai fiindcă acel fel de oameni e foarte rar, și pentru-că cercul lor, atmosfera lor e în afără de ale noastre. Și nu sîntem surprinși, de exemplu, când vedem pe bogați mândrîndu-se cu bogăția lor, — adică cu hoția lor, — sau când vedem pe cei puternici mândrîndu-se cu puterea lor, adică cu violența și cruzimea lor.

Nu băgăm în seamă chipul în care alte persoane diformează și pervertesc concepția naturală a vieții, simțul lor primitiv de bine și de rău, pentru-ca să-și îndreptățească situația lor în ochii lor proprii.

Nu băgăm seama și nici nu ne gîndim să ne mirăm, și asta numai fiindcă cercul persoanelor avînd această

concepție perversă este mare, și pentru-că din el facem parte și noi.

O concepție de felul acesta și-o făcuse Maslova despre viață în general și despre propriu-i rol în particular. Prostituată de cea mai joasă treaptă, condamnată la muncă silnică, ea-și făcea o concepție despre viață care să-i permită să-și justifice purtarea și chiar să se mîndrească înaintea altuia de condițiunea ei.

Această concepție se baza pe ideea, că principala grijă a tuturor oamenilor — a tuturor fără excepție, bătrîni și tineri, bogați și săraci, instruiți și fără știință de carte — era posesiunea corporală a femeiei.

Maslova admitea că un lucru sigur, că toți oamenii, cu toate celelalte gânduri pe cari pretindeau că le au în cap, n'aveau în realitate decât acest gând. Și cum ea se știa o femeie plăcută, putînd să satisfacă sau nu, după plăcerea ei, această dorință a oamenilor, ea se ținea în același timp drept o persoană foarte importantă și necesară.

Așa era concepțiunea ei despre viață; și într-adevăr toată experiența ei personală, trecută și prezentă, era cu deservire făcută spre a confirma această concepție.

De zece ani, pretutindenea pe unde fusese, ea văzuse pe toți oamenii plini de dorința de a o poseda. Poate-că fusese în drumul său și oameni cari nu avuseseră această dorință; dar' pe aceia ea nu luase seama să-i observe. Și astfel lumea întreagă îi apărea ca o reuiniune de oameni înșefăți de corpul ei, neobosiți să-l dorească, și silindu-se să-l

aibă prin ori-ce mijloc ar fi fost, prin seducere, violență, viclenie, sau cu prețul banilor.

Și de această concepție a vieții Maslova se legase cu atât mai mult, cu cât simțea bine că perzînd-o, ea 'și-ar fi pierdut în proprii ei ochi importanța pe care 'și-o atribuia. Și ca să nu peardă această concepție despre viață, de aceea ea se acăta instinctiv de cercul persoanelor cari concepeau viața în același fel. De acolo venia grija pe care ea o punea ca să-și alunge din inimă amintirile fragedei sale tinerețe, cari nu se potriveau cu concepția-i prezentă despre viață și fără îndoială ea nu isbutise să le alunge cu deservire, dar' în colțul sufletului ei, unde ea le înghesuise, ea le ștersese, le învălîse acolo cu un zid ca și albinele cari astupă intrarea cuibului unor oare-cari insecte pe cari le știu capabile să le distrugă fagurii.

De aceea în Nekhludov, de cum îl văzuse ear', ea nu voise să vadă pe omul iubit odinioară de ea cu o iubire nevinovată și castă, și de aceea nu voise să vadă în el decât un »client» bogat, un om de care ea avea dreptul și datorria să se folosească și cu care avea să întrețină legături de același fel ca și cu ceilalți oameni din »clientela» sa.

»Nu, n'am putut să-i spun astăzi ce aveam mai important ca să-i spun! N'am putut să-i spun nimic!» se gîndea Nekhludov eșind din oratoriu cu mulțimea vizitatorilor: »Dar' la cea dintâia dată îi voi spune tot».

În sala cea mare cei doi paznici numărau ear' pe trecători, pentru-ca nici un prizonier să nu ese și ca nici un

-- În comitatul *Arva* s'au sporit lupii așa de mult, că periclitează chiar și viața oamenilor.

Producțiunea din vorbă a fost prima care a fost dată în sala dela »Gewerbeverein«, din care cauză au și participat foarte mulți străini și mai cu seamă numai din curiozitate ca să vadă că ce pot Românii, și deși li-se părea că

*) Această schiță istorică a fost citită ca disertațiune în adunarea generală a despărțim. Timișoara al »Astrei«, la 25 Iunie n. 1899.

„Naționalitatea“. Societatea noastră »Tipografia« a scos într'o elegantă broșură interesantul studiu de *Max Nordau* despre »Naționalitate«. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri limbajul frumos în care »Rosmarin« al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în »Tribuna« s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai ca interesantele observații originale ale genialului autor să nu rămână resfirate prin atâția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Această a împlinit-o »Tipografia« cănn a retipărit articolii din »Tribuna« în broșura de față. În estensiune de 40 pagini tipărite frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria »Tipografia« societate pe acțiuni în Sibiu.

Hotel »*Habermann*«: Thalmann, preot din
Reciu.

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrei Balteș.**
Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrei Balteș.**
Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe
acțiuni: **V. H. Dressnandt.**

Mătăsa Bastrobe fl. 8.65

(SEIDEN-BASTROBE)

până la 42 fl. 75 cr. pentru o stofă, ce ajunge de o haină completă

precum și mătasă Henneberg, neagră, albă și colorată de la 45 cr. până la fl. 14.65 de metru — lucie, vîrgată carré, mustată, Damaste etc. (cam 240 diferite calități și 2000 diferite culori și desennuri etc.

Pentru haine și blouse din fabrică. Privăților li-se trimite franco și liber de vamă, în casă.

Mustre se trimit cu posta primă.

[4] 27-52

(În Elveția porto postal e dublu).

Fabricile de mătasă ale lui G. Henneberg în Zürich,
(liferant de curte c. și r.)

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

—| fondată la anul 1868 |—

În Sibiu, str. Cîsnădiei nr. 5 (edificiul propriu),

asigură pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

contra pericolului de foc și exploziune:

clădiri de ori-ce fel, locuințe și edificii economice, magazine de mărfuri, mobile vestiment, rufe, caré și vite de tot soiul, fructe de câmp și produse de recoltă.

pe viața omului:

În toate combinațiunile, ca asigurări pe casul de moarte, cu termene fixate, asigurări de copii, de zestre, rente viagere etc.

Dela întemeierea institutului s'au solvit:

pentru desdauări de incendii:

pentru capitale asigurate pe viață:

cor. 2,643.465.74

cor. 2,203.096.58

Cu totul coroane 4,846.562.32.

Consiliul de administrare:

President:

Dr. Wilhelm Bruckner,

president al camerei advocației din Sibiu și deputat dietal.

Vicepresidenți:

Zacharia Bolu, asesor consistorial.

Carol de Hanneheim, jude de tribunal f. p

Membrii consiliului:

Demetriu Comșa, presidentul reuniunii agricole rom. din Sibiu și prof. seminarial.

Iosif Drotleff, primarul orașului Sibiu.

Samuel Fritsch, casar al reuniunii de avansuri în Sibiu.

Stefan Stroia, notar comitatens și membru în cons. de suprav. al „Albinei“.

Ioan de Preda, avocat și fiscal consistorial.

Dr. Carci Wolff, directorul casei de păstrare gen. în Sibiu.

Director executiv: Adolf Albrich.

Prospecte și tipărituri se dau gratuit.

Informațiuni și oferte se primesc la Direcțiune în Sibiu, precum și la agenturile generale și principale în Arad, Cluj și Brașov (H. Hermann), asemenea și la agenturile speciale în locurile mai însemnate.

[1826] 30—80

Direcțiunea în Sibiu,

str. Cîsnădiei nr. 5, etagiul I., curtea I.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum **cu preț redus!**

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — peste florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Această carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.“

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

Însoțiri de consum, de vânzare, de viteri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

Înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a:

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Revistă rom. de agricultură din comitatul Sibului“ (280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și lăncu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogiase aceste descrieri, unele cele avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într'adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită“

Comande se pot face la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

„Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o fusesmare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.“

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădurea. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus de la 40 cr. sau 1 leu la 80 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De F. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndreptnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstom de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus de la 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșteră îndreptnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Ventură-Teard. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 160 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusea-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărată și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în pătru. De Antoniu Ghislan zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pînăru. Poveste de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, să dă rabatul cuvenit.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicizie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite

flori, compusă după explicările orientailor

de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pînsă colorată, tabla titlului imprimată ou aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.